

Ministerstwo Zdrowia

Departament
Dialogu Społecznego

DSZ.055.9.2026.JP
Warszawa, 27 sierpnia 2026

w odpowiedzi na petycję nr 1105/26, zawierającą postulat wprowadzenia zakazu łączenia funkcji dyrektora lub zastępcy dyrektora podmiotu leczniczego z udzielaniem przez lekarza świadczeń zdrowotnych w ramach ordynacji dziennej lub dyżurów medycznych, uprzejmie przedstawiam następujące stanowisko.

Obowiązujące przepisy nie ustanawiają generalnego zakazu łączenia funkcji kierowniczej w podmiocie leczniczym z wykonywaniem zawodu lekarza. Zgodnie z art. 2 ust. 3 pkt 3 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty (Dz. U. z 2026 r. poz. 37, z późn. zm.) za wykonywanie zawodu lekarza uważa się również kierowanie podmiotem leczniczym. Jednocześnie, stosownie do art. 2 ust. 1 tej ustawy, świadczeń zdrowotnych może udzielać wyłącznie osoba posiadająca wymagane kwalifikacje i uprawnienia zawodowe.

W przypadku podmiotów leczniczych niebędących przedsiębiorcami, zgodnie z art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2026 r. poz. 156, z późn. zm.), odpowiedzialność za zarządzanie podmiotem ponosi jego kierownik. Przepisy określające wymagania wobec osoby pełniącej tę funkcję nie wyłączają możliwości równoczesnego udzielania przez nią świadczeń zdrowotnych. Na kierowniku podmiotu leczniczego spoczywa natomiast odpowiedzialność za prawidłową organizację pracy oraz zapewnienie ciągłości udzielania świadczeń.

Organizacja pracy, w tym określenie zakresu obowiązków osób pełniących funkcje kierownicze oraz zasad udzielania przez nie świadczeń zdrowotnych, powinna uwzględniać w szczególności wielkość i strukturę organizacyjną podmiotu, dostępność personelu medycznego, zakres udzielanych świadczeń oraz konieczność zapewnienia bezpieczeństwa pacjentów. Ocena możliwości i zasadności łączenia tych obowiązków powinna być zatem dokonywana indywidualnie, z uwzględnieniem warunków organizacyjnych danego podmiotu.

Niezależnie od powyższego podmioty lecznicze są zobowiązane do przestrzegania przepisów dotyczących czasu pracy. Zasady te określają w szczególności art. 93–99 ustawy o działalności leczniczej, regulujące normy czasu pracy, pełnienie dyżurów medycznych oraz obowiązek zapewnienia pracownikom odpowiednich okresów odpoczynku. Zgodnie z art. 95 tej ustawy czas pełnienia dyżuru medycznego wlicza się do czasu pracy, natomiast

art. 97 określa zasady korzystania z odpoczynku dobowego i tygodniowego. Zastosowanie znajdują również art. 132 i art. 133 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy, z uwzględnieniem przepisów szczególnych dotyczących pracowników podmiotów leczniczych.

Wprowadzenie bezwzględnego zakazu łączenia funkcji kierowniczych z udzielaniem świadczeń zdrowotnych ograniczałoby możliwość dostosowania organizacji pracy do potrzeb poszczególnych podmiotów leczniczych, niezależnie od ich wielkości, struktury organizacyjnej i sytuacji kadrowej. Mogłoby to również utrudnić zapewnienie odpowiedniej dostępności świadczeń, zwłaszcza w podmiotach dysponujących ograniczonym personelem lekarskim.

Mając na uwadze powyższe, postulat nie znajduje podstaw do uwzględnienia w przedstawionym kształcie. Obowiązujące regulacje umożliwiają odpowiednie organizowanie pracy podmiotów leczniczych, przy jednoczesnym zachowaniu wymagań dotyczących kwalifikacji zawodowych, czasu pracy i odpoczynku pracowników oraz bezpieczeństwa pacjentów. Jednocześnie informuję, że obecnie procedowany jest projekt ustawy o zmianie ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych oraz niektórych innych ustaw (UD439), w którym przewiduje się wprowadzenie dalszych regulacji dotyczących m.in. łącznych limitów czasu pracy osób wykonujących zawód medyczny.

Z wyrazami szacunku

Jakub Bydłoń
Dyrektor
/dokument podpisany elektronicznie/